

עפ"ג (ירושלים) 16037-01-17 - מדינת ישראל נ' דגו טפרה

עפ"ג (ירושלים) 16037-01-17 - מדינת ישראל נ' דגו טפרהמחוזי ירושלים

עפ"ג (ירושלים) 16037-01-17

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

דגו טפרה

ע"י ב"כ עו"ד מאיה ברקאי

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[23.05.2017]

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופט כרמי מוסק

כב' השופטת שירלי רנר

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת חנה מרים לומפ) מיום 23.11.16 בת"פ

39312-12-15.

כללי

1. המשיב הורשע על יסוד הודאתו בתיווך בסם מסוכן (2 עבירות) ובסחר בסם מסוכן. הוא נדון לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות, שני מאסרים על תנאי, פסילת רישיון נהיגה על תנאי וקנס בסך 2,000 ש"ח. הערעור מופנה כנגד קולת העונש.

2. ואלה המעשים: באישום הראשון, ביום 21.6.15, בלוד, תיווך לשוטר סם מסוג קוקאין במשקל של 1.1592 גרם נטו תמורת סך של 1,500 ₪. באישום השני, ביום 24.6.15, בירושלים, מכר לשוטר סם מסוג קוקאין במשקל של 2.0174 גרם נטו תמורת סך של 2,500 ₪. באישום השלישי, ביום 27.7.15, בירושלים, תיווך בין השוטר לאחר סם מסוג קוקאין במשקל של 4.5440 גרם נטו תמורת סך של 4,000 ₪. טענות הצדדים

3. ב"כ המערערת עותרת להחמרת עונשו של המשיב וטוענת כי בית משפט קמא חרג באופן קיצוני לקולה ממתחמי הענישה ההולמים שקבע לכל אישום ולא גזר על המשיב עונש ההולם את חומרת העבירות בהן הורשע ונסיבות ביצוען, אשר מחייבות מתן משקל בכורה לעקרון ההלימה. נטען כי עבירות הסמים הינן בבחינת "מכת מדינה" ויש להילחם בהן עד חורמה באמצעות ענישה הולמת ומרתיעה. המערערת הפנתה לפסיקה לביסוס טענתה זו. עוד נטען כי מתסקיר שירות המבחן עולה כי המשיב עבר הליך שיקומי קצר ואין כל טעם המצדיק חריגה כה משמעותית לקולה מהעונש הראוי. בהקשר זה טוענת המערערת כי עונש של עבודות שירות אינו הולם את העבירות ואת נסיבותיהן, אינו מידתי ואינו מרתיע את המשיב ואת הציבור מביצוע עבירות סמים, ובכך הוא פוגע בכלל שיקולי הענישה החלים. נטען כי אין מדובר באירוע חד פעמי. לא היה מקום לסטות מהמתחם לצורך שיקום שלא התקיים בעניינו של המשיב ועל כן יש לגזור על המשיב עונש הולם שאינו כולל מאסר בעבודות שירות לאור חומרת האירועים.
- ב"כ המשיב ביקשה לדחות הערעור. נטען כי מדובר בשתי עבירות תיווך ועבירת סחר אחת. ערכאת הערעור אינה ממצה הדין בשלב הערעור ולא התקיים חריג המצריך התערבות. המקרים אליהם הפנתה המערערת אינה דומים לעניינו, שכן באותם עניינים לא ניתן דגש להליך השיקום עקב העבר הפלילי. לא הוכח מדוע עניינו של המשיב חריג והסנגורית הפנתה למקרים העוסקים בסחר בקוקאין בהם, באותם מקרים, אף שהיה לנאשמים עבר פלילי, נדונו הנאשמים לעונשים מקלים, לרבות עבודות שירות. כן באה הפניה לנסיבות חייו של המשיב, נסיבות שלא היו קלות. המשיב שיתף פעולה עם שירות המבחן ואף ביקש להמשיך הקשר עם שירות המבחן לאחר מתן גזר הדין, ואף שלא ניתן צו מבחן, המשיב פנה ללשכת הרווחה להמשך קבלת טיפול. המשיב שהה במעצר לתקופת שלושה שבועות. פסק הדין מאוזן ומביא בחשבון כל השיקולים.
- תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות שירות
4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המשיב, יליד 1980, עולה כי הינו כבן 36 שנים, נשוי ואב לשלושה ילדים, עובד כנהג מונית, ללא עבר פלילי, עלה מאתיופיה בגיל 17. הוא קיבל אחריות על ביצוע העבירות והביע חרטה, פירט כי ביצע את העבירות במטרה להשגת רווח כספי תוך עמדה מצמצמת של אחריותו האישית. הוערך כי לאורך השנים תפקודו התעסוקתי והמשפחתי הינו יציב ולו יכולות לתפקוד תקין. הוא שולב בקבוצה טיפולית בת שישה המפגשים, בה התקיים טיפול באומנות. פורט כי שיתף פעולה והביע הבנה למשמעות העבירה ולקיחת אחריות. כמו כן, הביע נכונות לעבור תהליך טיפולי פרטני. לפיכך, הומלץ על הטלת עונש של"צ ופיצוי. הממונה על עבודות שירות מצא כי המשיב מתאים לביצוע עבודות שירות.
- דיון
5. דין הערעור להתקבל.

לזכות המשיב עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על המעשים והבעת חרטה כנה מצדו. כמו כן, במכלול השיקולים לקולה יש להתחשב בנסיבותיו האישיות שפורטו בתסקיר שירות המבחן, התסקיר החיובי שניתן בעניינו וההליך הטיפולי אותו עבר. מאידך, לחובת המשיב נזקפת חומרת העבירות שביצע. העבירות בוצעו במסגרת טווח זמנים קצר, בנסיבות המעידות שאין מדובר באירוע חד פעמי, ומלמדות על יוזמה מצד המשיב, תחכום ותיאום מראש, נגישות לסם והיכרות עם תחום הסחר בסמים. כמו כן, מדובר בסם קשה ומסוכן, בכמויות סם לא מבוטלות ובתמורה גבוהה. המשיב ביצע את העבירות עבור בצע כסף ובפני שירות המבחן הציג עמדה מצמצמת לענין אחריותו. אמנם המשיב השתלב בהליך טיפולי קצר באופן משביע רצון ואף הביע נכונות להמשיך בטיפול, אך שיקולי השיקום במקרה דנן אינם מצדיקים חריגה כה קיצונית ממתחמי הענישה הנוהגים בעבירות שביצע, המחייבים הטלת עונש מאסר בפועל. קשה להלום קיומה של ענישה אפקטיבית וראויה על העבירות שביצע המשיב עם השתתפות עבודות שירות. הטלת עונש זה אינה מאזנת כראוי בין מרכיבי הענישה, היא דוחקת לקרן זווית את המסר הציבורי הנוקב הנדרש ביחס לעבירות הסמים ומעצימה את השיקול השיקומי בלא כל יחס להיבטים האחרים של הענישה. עניינו של המשיב אינו מעלה מאפיינים "יחודיים" המצדיקים הפעלת מערך ענישה נפרד ושונה מעניינם של עבריינים אחרים. לפיכך הערעור מתקבל. מאחר שערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, עונש המאסר בפועל אותו ירצה הנאשם יעמוד על 7 חודשים.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 25/6/17, עד השעה 10:00 בבית המעצר ניצן.
ניתן היום, כ"ז אייר תשע"ז, 23 מאי 2017, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.